

Seksuaalne ahistamine varjutab tuleviku

Annika oli kaheksa-aastane, kui vend Arvi (15) teda esimest korda seksuaalselt ära kasutas.

Arvi palus, et tüdruk näitaks talle oma suguelundeid. Tasuks lubas vend komikarbi. Annika nõustus, lubades end vaid korra vaadata. Paraku noormees sellega ei piirdunud. Esimestel kordadel jagas vend nutvale õele kiitust ja hülust. Kui Annika hakkas vastu punnima, muutus vend vägivaldseks. Kui õde ähvardas emale kaebama minna, lubas Arvi väita, et tüdruk on ise kõiges süüdi.

Mitu aastat järjest astus vend vähemalt korra nädalas õe tuppa ning luskustas enda järel ukse. Annika ei rääkinud sellest mitte kellelegi, isegi mitte sõbrannadele. Ta kartis, et muidu viiakse vend vangi ja ema lakkab teda armastamast. Nii oli Annikale rääkinud Arvi, tema vanem vend, kelle sõna pidi kuulama.

Süütunne sunnib vaikima

Nüüd on Annika täiskasvanud naine. Tal ei ole lapsi ja ta põlgab mehi. Vend Arvi on õnnelikus abielus.

Laste seksuaalset ärakasutamist varjab saladuseloor, tõdeti Tallinnas toimunud konverentsil "Laps ja vägivald."

Eesti noorsoopolitsei andmetel pandi 1995. aastal igal kolmandal päeval toime seksuaalne vägivallategu lapse kallal. Eelmisel aastal langes alaealine seksuaalkuriteo ohvriks igal viiendal päeval. "Tegelik olukord on ilmselt veelgi hullem kui statistika seda näitab," tõdes noorsoopolitsei ülem Elmar Nurmela. Ta nentis, et laste ahistamise juhtudest jõuab politseini vähem kui veerand. Pedofiilid ja nende pered jätavad juhtunu enda teada, lapsedki vaikivad häbist ja süütundest.

"Lapsed taluvad nii mõndagi, ilma et nad sellest kellegagi räägiksid," tõdes konverentsil Margaretha Erixon, kes töötab Rootsis seksuaalset kuritarvitamist kogenud lastega. Tema väitel kuritarvitatakse poisse palju sagedamini kui arvata osatakse. Enamasti on ahistajateks lapsele tuttav või koguni lähedane inimene – õpetaja, kasvataja, isa, ema, kasuisa.

Seksuaalne kuritarvitamine pärsib lapse emotsionaalset ja psüühilist arengut. Erixoni sõnul avalduvad seksuaalse väärkohtlemise all kannatanud lapsel une- ja söömishäired, ta muutub loiuks.

Laste seksuaalne ahistamine

Eelmisel aastal pandi Eestis keskmiselt

iga viie päeva kohta toime üks seksuaalne vägivallategu lapse kallal.

1996. a kokku 70 kuritegu

● Võrreldes 1995. aastaga on laste seksuaalne ahistamine vähenenud.

● Ka noorukid ise on vägivaldseid. 1996. a oli iga viies vägistaja alaealine.

Allikas: noorsoopolitsei

Alvar Jaakson

Koolilastel esineb depressiooni ja psühhosomaatilisi haigusi. Sageli tunnevad nad hirmu kehalise kontakti ees, või vastupidi, liialdatud huvi seksi vastu.

Kohustus teatada

Rootsis lasub igal inimesel seaduslik kohustus teatada vägivalla all kannatavast lapsest sotsiaaltöötajale, kes peab asja uurima ja juhtunule hinnangu andma. Lapse turvalisuse huvides võib ta paigutada ajutiselt hooldusasutusse, samal ajal tegeletakse kogu perekonnaga. Eesmärgiks on, et laps saaks koju tagasi pöörduda.

Elmar Nurmela hinnangul ei teatata Eestis niisugustest asjadest ka sel põhjusel, et meil näib olevat ohvriks vähem õigusi kui kuriteo sooritanud isikul. Samuti takistab sageli hirm kaotada toitu või lõhkuda perekond.

Nurmela sõnul on ka alaealised muutunud vägivaldsemaks. 1995. aastal oli iga kolmas vägistaja alaealine, nendest iga neljas 15-aastane. 1996. aastal oli iga viies vägistaja 15-aastane.

Nurmela hinnangul paraneks olukord, kui sotsiaalabisüsteem muutuks lastekesksemaks. Tallinna Kristiine linnaosa sotsiaalabiametis töötab kümme inimest. Nendest vaid üks on lastekaitse spetsialist. Paraku on Tallinnas neidki linnaosi, kus ei ole ühtegi lastekaitseinspektorit.

KRISTEL KIRSS